

Dz.U.1979.10.60

KONWENCJA Nr 137

dotycząca społecznych następstw wprowadzenia nowych metod w czynnościach manipulacyjnych ładunkami w portach,

przyjęta w Genewie dnia 25 czerwca 1973 r.

(Dz. U. z dnia 22 maja 1979 r.)

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 25 czerwca 1973 roku została przyjęta w Genewie na pięćdziesiątej ósmej sesji Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy Konwencja nr 137 dotycząca społecznych następstw wprowadzenia nowych metod w czynnościach manipulacyjnych ładunkami w portach.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że wymieniona konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 11 stycznia 1979 roku.

(Tekst konwencji jest zamieszczony w załączniku do niniejszego numeru.)

ZAŁĄCZNIK

KONWENCJA Nr 137

dotycząca społecznych następstw wprowadzenia nowych metod w czynnościach manipulacyjnych ładunkami w portach.

Konferencja Ogólna Międzynarodowej Organizacji Pracy, zwołana do Genewy przez Radę Administracyjną Międzynarodowego Biura Pracy i zebrana tam w dniu 6 czerwca 1973 roku na swej pięćdziesiątej ósmej sesji,

biorąc pod uwagę, że metody manipulacji przy ładunkach w portach zostały zmienione i w dalszym ciągu podlegają poważnym przemianom - na przykład przez przyjęcie jednostek ładunkowych, wprowadzenie przeładunku systemem tocznym ("roll-on-roll-off"), zwiększenie mechanizacji i automatyzacji - jak również to, że powstają nowe tendencje w obrocie towarów i że podobne zmiany mogą w jeszcze szerszym zakresie być wprowadzone w przyszłości,

biorąc pod uwagę, że zmiany te, przyspieszając transport towarów, zmniejszając czas postoju statków w portach oraz obniżając koszty transportu mogą przynieść korzyści gospodarce zainteresowanego kraju jako całości i przyczynić się do podniesienia poziomu życia,

biorąc pod uwagę, że takie zmiany mają jednocześnie poważny wpływ na poziom zatrudnienia w portach oraz na warunki pracy i życia robotników portowych i że należy podjąć środki w celu uniknięcia lub zmniejszenia wynikających stąd problemów,

biorąc pod uwagę, że robotnicy portowi powinni uczestniczyć w korzyściach wypływających z wprowadzenia nowych metod w czynnościach manipulacyjnych przy ładunkach i że w rezultacie należy połączyć badanie i wprowadzanie tych metod z wypracowaniem i przyjęciem postanowień zmierzających do trwałej poprawy ich sytuacji poprzez takie środki, jak regulacja zatrudnienia, stabilizacja zarobku i inne środki związane z warunkami życia i pracy zainteresowanych oraz bezpieczeństwem i higieną pracy w portach;

postanowiwszy przyjąć niektóre wnioski dotyczące społecznych następstw wprowadzenia nowych metod w czynnościach manipulacyjnych przy ładunkach (w portach), która to sprawa stanowi piąty punkt porządku dziennego sesji,

postanowiwszy, że wnioski te ujęte zostaną w formę konwencji międzynarodowej,

przyjmuje dnia dwudziestego piątego czerwca tysiąc dziewięćset siedemdziesiątego trzeciego roku niniejszą konwencję, która otrzyma nazwę Konwencji o pracy w portach, 1973.

Artykuł 1

1. Niniejsza konwencja ma zastosowanie do osób, które są w stałej gotowości do pracy w zawodzie robotnika portowego i których zasadnicze wynagrodzenie roczne pochodzi z tej pracy.

2. Do celów niniejszej konwencji określenia "robotnik portowy" i "praca w portach" oznaczają osoby i czynności określone w ten sposób przez ustawodawstwo lub praktykę krajową. Organizacje pracodawców i zainteresowanych pracowników powinny być konsultowane lub w inny sposób uczestniczyć przy formułowaniu i zmianie tych określeń; poza tym należy uwzględnić nowe metody w czynnościach manipulacyjnych przy ładunkach i ich wpływ wywierany na różne rodzaje zajęć robotników portowych.

Artykuł 2

1. Polityka krajowa będzie zmierzać do zachęcania wszystkich zainteresowanych ośrodków, aby w miarę możliwości zapewniły robotnikom portowym stałe lub ciągłe zatrudnienie.

2. W każdym wypadku robotnikom portowym należy zapewnić minimum okresów zatrudnienia lub minimum zarobku, przy czym ich zakres i rodzaj zależą od sytuacji gospodarczej i społecznej kraju i danego portu.

Artykuł 3

1. Będą założone i prowadzone na bieżąco rejestry dla wszystkich grup zawodowych robotników portowych, zgodnie z zasadami, które ustali ustawodawstwo lub praktyka krajowa.

2. Robotnicy portowi wpisani do rejestrów będą mieli pierwszeństwo w uzyskaniu pracy w portach.

3. Robotnicy portowi wpisani do rejestrów będą zachowywali gotowość do pracy zgodnie z zasadami, które ustali ustawodawstwo lub praktyka krajowa.

Artykuł 4

1. Stan zarejestrowanej siły roboczej będzie analizowany okresowo w celu ustalenia go na poziomie odpowiadającym potrzebom portu.

2. Jeżeli okaże się konieczna redukcja zarejestrowanej siły roboczej, zostaną podjęte wszelkie niezbędne środki w celu zapobieżenia niekorzystnym skutkom dla robotników portowych lub złagodzenia tych skutków.

Artykuł 5

W celu uzyskania możliwie jak największych społecznych korzyści z nowych metod w czynnościach manipulacyjnych przy ładunkach polityka krajowa będzie zmierzać do zachęcania pracodawców lub ich organizacji, z jednej strony, i organizacji pracowników, z drugiej, do współpracy nad poprawą wydajności pracy w portach, z udziałem, jeśli to wskazane, właściwych władz.

Artykuł 6

Każdy członek zapewni stosowanie wobec robotników portowych odpowiednich postanowień dotyczących bezpieczeństwa, zdrowia, dobrobytu i szkolenia zawodowego.

Artykuł 7

Postanowienia niniejszej konwencji, z wyjątkiem wypadków, gdy zostaną one wprowadzone w życie w drodze układów zbiorowych, orzeczeń arbitrażowych lub innymi sposobami zgodnymi z praktyką krajową, zostaną wprowadzone w życie przez ustawodawstwo krajowe.

Artykuł 8

Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy zostanie poinformowany o formalnościach ratyfikacjach niniejszej konwencji w celu ich zarejestrowania.

Artykuł 9

1. Niniejsza konwencja będzie obowiązywać tylko tych członków Międzynarodowej Organizacji Pracy, których ratyfikacje zostaną zarejestrowane przez Dyrektora Generalnego.

2. Wejdzie ona w życie po upływie dwunastu miesięcy od daty zarejestrowania przez Dyrektora Generalnego ratyfikacji niniejszej konwencji przez dwóch członków.

3. Następnie niniejsza konwencja wejdzie w życie w stosunku do każdego członka po upływie dwunastu miesięcy od daty zarejestrowania jego ratyfikacji.

Artykuł 10

1. Każdy członek, który ratyfikował niniejszą konwencję, może ją wypowiedzieć po upływie dziesięciu lat od daty początkowego wejścia jej w życie aktem przekazanym Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy i przez niego zarejestrowanym. Wypowiedzenie to nabierze mocy po upływie roku od daty jego zarejestrowania.

2. Każdy członek, który ratyfikował niniejszą konwencję i który w ciągu roku po upływie dziesięcioletniego okresu, wymienionego w poprzednim ustępie, nie skorzysta z możliwości wypowiedzenia przewidzianego w niniejszym artykule, będzie związany konwencją na nowy okres dziesięciu lat i następnie będzie mógł wypowiedzieć niniejszą konwencję po upływie każdego okresu dziesięcioletniego, z zachowaniem warunków przewidzianych w niniejszym artykule.

Artykuł 11

1. Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy zawiadomi wszystkich członków Międzynarodowej Organizacji Pracy o zarejestrowaniu wszystkich ratyfikacji i aktów wypowiedzenia, o których został poinformowany przez członków Organizacji.

2. Zawiadamiając członków Organizacji o zarejestrowaniu drugiej zgłoszonej mu ratyfikacji, Dyrektor Generalny zwróci uwagę członków Organizacji na datę wejścia w życie niniejszej konwencji.

Artykuł 12

Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy udzieli Sekretarzowi Generalnemu Organizacji

Narodów Zjednoczonych, w celu zarejestrowania, zgodnie z artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych, wyczerpujących informacji o wszystkich ratyfikacjach i aktach wypowiedzenia, jakie zarejestrował zgodnie z postanowieniami poprzednich artykułów.

Artykuł 13

Rada Administracyjna Międzynarodowego Biura Pracy w każdym wypadku, gdy uzna to za potrzebne, przedstawi Konferencji Ogólnej sprawozdanie o stosowaniu niniejszej konwencji i rozpatrzy, czy należy wpisać na porządek dzienny Konferencji sprawę całkowitej lub częściowej rewizji tej konwencji.

Artykuł 14

1. W razie przyjęcia przez Konferencję nowej konwencji, wprowadzającej całkowitą lub częściową rewizję niniejszej konwencji, i jeśli nowa konwencja nie stanowi inaczej:

- a) ratyfikacja przez członka nowej konwencji wprowadzającej rewizję spowoduje z mocy samego prawa, bez względu na postanowienia artykułu 10, natychmiastowe wypowiedzenie niniejszej konwencji, z zastrzeżeniem, że nowa konwencja wprowadzająca rewizję wejdzie w życie;
- b) począwszy od daty wejścia w życie nowej konwencji wprowadzającej rewizję niniejsza konwencja przestanie być otwarta do ratyfikacji przez członków.

2. Niniejsza konwencja pozostanie w każdym razie w mocy w swej formie i treści dla tych członków, którzy ją ratyfikowali, a nie ratyfikowali konwencji wprowadzającej rewizję.

Artykuł 15

Teksty angielski i francuski niniejszej konwencji są jednakowo autentyczne.

Powyższy tekst jest autentycznym tekstem konwencji przyjętej należycie przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy na jej pięćdziesiątej ósmej sesji, która odbyła się w Genewie i została ogłoszona za zamkniętą w dniu 27 czerwca 1973 roku.

Na dowód czego w dniu dwudziestym siódmym czerwca 1973 roku złożyli swe podpisy: (pominięto).